

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 14. novembra 2013*

„Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2005/214/SVV — Uplatnenie zásady vzájomného uznávania peňažných sankcií — ‚Vnútroštátny súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach‘ — ‚Unabhängiger Verwaltungssenat‘ v rakúskom práve — Povaha a rozsah preskúmania súdom vykonávajúceho členského štátu“

Vo veci C-60/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 35 EÚ, podaný rozhodnutím Vrchního soudu v Praze (Česká republika) z 27. januára 2012 a doručený Súdnemu dvoru 7. februára 2012, ktorý súvisí s konaním o výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii uloženej

Mariánovi Balážovi

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz a A. Borg Barthet, sudcovia A. Rosas, J. Malenovský, A. Arabadžiev, C. Toader (spravodajkyňa) a E. Jarašiūnas,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. marca 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a D. Hadroušek, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Russo, avvocato dello Stato,
- holandská vláda, v zastúpení: B. Koopman a C. Wissels, splnomocnené zástupkyne,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer a P. Cede, splnomocnení zástupcovia,
- švédka vláda, v zastúpení: A. Falk a K. Ahlstrand-Oxhamre, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: R. Troosters a Z. Malůšková, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 18. júla 2013,

* Jazyk konania: čeština.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú. v. EÚ L 76, s. 16), zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, s. 24, ďalej len „rámcové rozhodnutie“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa vymáhania pokuty uloženej pánovi Balážovi, českému štátnemu príslušníkovi, za dopravný priestupok, ktorého sa dopustil v Rakúsku.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 1, 2, 4 a 5 rámcového rozhodnutia stanovujú:
 - „(1) Európska Rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 schválila zásadu vzájomného uznávania, ktorá sa má stať základným kameňom justičnej spolupráce v občianskych aj v trestných veciach v rámci únie.
 - (2) Zásada vzájomného uznávania by sa mala uplatňovať na peňažné sankcie, ktoré uložili justičné alebo správne orgány s cieľom uľahčiť výkon týchto sankcií v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sú uložené.
 - ...
 - (4) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo vzťahovať aj na peňažné sankcie uložené za dopravné priestupky.
 - (5) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 zmluvy a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie... najmä jej kapitoly VI. ...“
- 4 Článok 1 rámcového rozhodnutia, nazvaný „Definície“, stanovuje:

„Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

 - a) ‚rozhodnutie‘ znamená konečné rozhodnutie, ktoré vyžaduje, aby fyzická alebo právnická osoba zaplatila peňažnú sankciu, ak rozhodnutie prijal:
 - ...
 - iii) iný orgán štátu pôvodu ako súd pre skutky, ktoré sú trestné podľa vnútroštátneho práva štátu pôvodu z dôvodu porušenia právnych predpisov za predpokladu, že dotknutá osoba mala možnosť, aby sa jej prípad prejednal pred súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach;
 - ...

b) ‚peňažná sankcia‘ znamená povinnosť zaplatiť:

i) určitú peňažnú čiastku uloženú rozhodnutím o odsúdení pre trestný čin;

...

c) ‚štát pôvodu‘ znamená členský štát, v ktorom bolo vydané rozhodnutie v zmysle tohto rámcového rozhodnutia;

d) ‚vykonávajúci štát‘ znamená členský štát, ktorému bolo zaslané rozhodnutie s cieľom jeho vykonania.“

5 Článok 3 rámcového rozhodnutia s názvom „Základné práva“ stanovuje:

„Toto rámcové rozhodnutie sa nedotýka povinnosti dodržiavať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 zmluvy [o EÚ].“

6 Článok 4 ods. 1 rámcového rozhodnutia upravuje zaslanie rozhodnutia spolu s osvedčením, vystaveným podľa formulára, ktorý sa nachádza v prílohe rámcového rozhodnutia do „členského štátu, v ktorom má fyzická alebo právnická osoba, proti ktorej bolo prijaté rozhodnutie, majetok alebo príjem, zvyčajné bydlisko alebo v prípade právnickej osoby sídlo“.

7 Článok 5 rámcového rozhodnutia s názvom „Rozsah pôsobnosti“ vymenúva trestné činy, ktoré sú dôvodom na uznanie a výkon rozhodnutí podľa rámcového rozhodnutia. Predovšetkým v odseku 1 článku 5 sa uvádza, že:

„Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v štáte pôvodu, a tak, ako sú vymedzené právom štátu pôvodu sú dôvodom v súlade s podmienkami tohto rámcového rozhodnutia a bez posudzovania obojstrannej trestnosti činu, na uznanie a výkon rozhodnutí:

...

— správanie porušujúce pravidlá cestnej premávky...“

8 Článok 6 rámcového rozhodnutia s názvom „Uznanie a výkon rozhodnutí“ stanovuje:

„Príslušné orgány vykonávajúceho štátu uznajú rozhodnutie, ktoré bolo zaslané v súlade s článkom 4, bez toho, aby boli požadované akékoľvek ďalšie náležitosti a bezodkladne prijímú všetky potrebné opatrenia na jeho výkon, pokiaľ príslušný orgán nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov odmietnutia uznania alebo odmietnutia výkonu, ktoré sú stanovené v článku 7.“

9 Článok 7 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia stanovuje:

„2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže... odmietnuť uznať a vykonať rozhodnutie, ak sa zistí, že:

...

g) podľa osvedčenia uvedeného v článku 4 dotknutá osoba v prípade písomného konania nebola v súlade s právom štátu pôvodu osobne alebo prostredníctvom zástupcu oprávneného podľa vnútroštátneho práva poučená o svojom práve podať opravný prostriedok a o lehotách na jeho podanie;

...

i) podľa osvedčenia uvedeného v článku 4 sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami vymedzenými vo vnútroštátnom práve štátu pôvodu:

i) bola včas:

— buď osobne predvolaná, a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania,

a

— informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania;

alebo

ii) vedomá si plánovaného konania, splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval;

alebo

iii) po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o svojom práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového:

— výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok,

alebo

— nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty;

...

3. V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2 písm. c), g), i) a j) sa príslušný orgán vykonávajúceho štátu skôr, než prijme rozhodnutie o úplnom alebo čiastočnom neuznaní alebo nevykonaní rozhodnutia, akýmkoľvek vhodným prostriedkom poradí s príslušným orgánom štátu pôvodu a prípadne ho požiada o bezodkladné poskytnutie potrebných informácií.“

10 Článok 20 ods. 3 a 8 rámcového rozhodnutia stanovuje:

„3. Ak osvedčenie uvedené v článku 4 vedie k domnienke možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 zmluvy, každý členský štát môže namietat uznanie a výkon rozhodnutí. Uplatní sa postup uvedený v článku 7 ods. 3.

...

8. Každý členský štát, ktorý počas kalendárneho roka uplatnil odsek 3, informuje na začiatku nasledujúceho kalendárneho roka Radu a Komisiu o prípadoch, v ktorých sa uplatnili dôvody odmietnutia uznania alebo vykonania rozhodnutia uvedené v tomto ustanovení.“

České právo

- 11 České právo upravuje uznanie a výkon peňažných sankcií uložených súdmi iného členského štátu, ako je Česká republika, v súlade s trestným poriadkom. V znení uplatniteľnom v čase rozhodovania českých súdov v konaní vo veci samej upravoval § 460o ods. 1 trestného poriadku (zákon č. 141/1961, ďalej len „trestný poriadok“) toto:

„1. Ustanovenia tohto oddielu sa uplatňujú na postup pri uznávaní a výkone právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia za trestný čin alebo iný delikt alebo rozhodnutia vydaného na jeho základe, pokiaľ bolo vydané v súlade s právnym predpisom... [Ú]nie;

a) ktorým sa uložil peňažný trest alebo pokuta,

...

pokiaľ bolo vydané súdom Českej republiky v trestnom konaní..., alebo súdom iného členského štátu... [Ú]nie v trestnom konaní alebo správnom orgánom takéhoto štátu za predpokladu, že proti rozhodnutiu správneho orgánu o trestnom čine alebo inom delikte je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje súd s právomocou aj vo veciach trestných...“

- 12 § 460r trestného poriadku stanovuje:

„1. Krajský súd rozhodne po písomnom vyjadrení prokurátora na verejnom zasadaní rozsudkom o tom, či sa rozhodnutie iného členského štátu... [Ú]nie o peňažných sankciách a plneniach, ktoré mu bolo zaslané príslušným orgánom tohto štátu, uzná a vykoná, alebo či sa jeho uznanie a výkon odmietne. Rozsudok doručí odsúdenému a prokurátorovi.

...

3. Krajský soud rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia iného členského štátu... [Ú]nie o peňažných sankciách a plneniach uvedeného v odseku 1, ak

...

i) uznanie a výkon rozhodnutia je v rozpore so záujmami Českej republiky chránenými v § 377,

...

4. Ak existuje dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia iného členského štátu... [Ú]nie o peňažných sankciách a plneniach uvedeného v ods. 3 písm. c) alebo i) Krajský soud si pred rozhodnutím o odmietnutí uznania a výkonu takéhoto rozhodnutia vyžiada stanovisko príslušného orgánu štátu, ktorý vydal rozhodnutie, o uznanie a výkon ktorého sa žiada, predovšetkým na účely získania všetkých potrebných informácií pre svoje rozhodnutie; v prípade potreby môže Krajský soud tento príslušný orgán požiadať o bezodkladné zaslanie potrebných dodatočných podkladov a doplnení.“

Rakúske právo

- 13 Rakúsky právny systém rozlišuje medzi deliktami, ktoré predstavujú porušenie „správneho trestného práva“, a tými, ktoré porušujú „súdne trestné právo“. V oboch prípadoch majú osoby obvinené z deliktov prístup k súdu.

- 14 Konanie v súvislosti so správnymi deliktami upravuje Verwaltungsstrafgesetz (zákon o správnych sankciách z roku 1991, BGBl. 52/1991, ďalej len „VStG“). O týchto deliktoch rozhoduje v prvom stupni Bezirkshauptmannschaft (okresný správny orgán, ďalej len „BHM“). Po vyčerpaní opravných prostriedkov pred týmto správnym orgánom je o odvolaní príslušný rozhodnúť Unabhängiger Verwaltungssenat in den Ländern (ďalej len „Unabhängiger Verwaltungssenat“).

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 15 Listom z 19. januára 2011 zaslal BHM Kufstein na Krajský súd v Ústí nad Labem (Česká republika) žiadosť o uznanie a výkon svojho rozhodnutia z 25. marca 2010, ktorým bola pánovi Balážovi uložená peňažná sankcia za porušenie dopravných predpisov. List obsahoval aj osvedčenie podľa článku 4 rámcového rozhodnutia v češtine a „trestné opatrenie“ („Strafverfügung“).
- 16 Z týchto dokumentov vyplýva, že 22. októbra 2009 pán Baláž, ktorý riadil nákladné motorové vozidlo s príviesom s registráciou v Českej republike, nerešpektoval v Rakúsku značku „zákaz vjazdu motorových vozidiel, ktorých hmotnosť presahuje 3,5 tony“. Z tohto dôvodu mu bola uložená pokuta vo výške 220 eur alebo, v prípade jej nezaplatenia, trest odňatia slobody v trvaní 60 hodín.
- 17 Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, v osvedčení vydanom BHM Kufstein sa uvádza, že predmetné rozhodnutie je rozhodnutie iného orgánu štátu pôvodu než súdu vydané vo vzťahu k činom, ktoré sa podľa vnútroštátneho práva štátu pôvodu považujú za porušenie právnych predpisov. Okrem toho bolo v osvedčení uvedené, že dotknutá osoba mala príležitosť prejednať vec pred súdom, ktorý je príslušný predovšetkým v trestných veciach.
- 18 Podľa informácií uvedených v tom istom osvedčení sa rozhodnutie stalo 17. júla 2010 právoplatné a vykonateľné. Pán Baláž totiž nepodal proti uvedenému rozhodnutiu odpor, napriek tomu, že bol v súlade s právom štátu pôvodu poučený o svojom práve podať opravný prostriedok v danej veci osobne alebo prostredníctvom zástupcu určeného alebo prideleného v súlade s vnútroštátnym právom.
- 19 Krajský súd v Ústí nad Labem uskutočnil 17. mája 2011 verejné pojednávanie na účely prejednávania žiadosti podanej BHM Kufstein. V rámci tohto verejného pojednávania sa okrem iného zistilo, že trestné opatrenie, ktoré vydal BHM Kufstein doručil pánovi Balážovi 2. júla 2010 Okresní súd v Teplicích (Česká republika, Teplice) v českom jazyku a že obsahovalo zmienku o možnosti podať proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok ústne alebo písomne, a to aj elektronicky v lehote dvoch týždňov od jeho doručenia, ako aj o možnosti v opravnom prostriedku uviesť dôkazy slúžiace na svoju obranu a podať odvolanie na Unabhängiger Verwaltungssenat.
- 20 Krajský súd v Ústí nad Labem, ktorý konštatoval, že pán Baláž nevyužil dostupný opravný prostriedok („Einspruch“), vydal na konci konania rozsudok, ktorým uvedené rozhodnutie uznal a vyhlásil ho za vykonateľné na území Českej republiky.
- 21 Dňa 6. júna 2011 podal pán Baláž proti tomuto rozsudku odvolanie na Vrchní súd v Praze (Česká republika). Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, pán Baláž predovšetkým uviedol, že údaje uvedené v osvedčení BHM Kufstein je možné spochybňovať a ďalej že rozhodnutie sa nemôže vykonať, pretože proti nemu nebolo možné podať opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje súd príslušný rozhodovať aj v trestných veciach. Podľa pána Baláža, rakúska právna úprava stanovuje možnosť podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o dopravnom priestupku iba na Unabhängiger Verwaltungssenat, a nie je teda možné predložiť vec na súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach.

- 22 V tomto zmysle musí Vrchní soud v Praze posúdiť, či opatrenie, ktoré prijal BHM Kufstein, je rozhodnutím v zmysle § 460o ods.1 písm. a) trestného poriadku a predovšetkým rozhodnutím v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia. Pokiaľ to tak je, musí rozhodnúť, či sú splnené podmienky pre jeho uznanie a výkon na území Českej republiky.
- 23 Za týchto okolností Vrchní soud v Praze rozhodol konanie prerušiť a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Musí sa pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ v článku 1 písm. a) bodu iii) [rámcového rozhodnutia] vykladať ako autonómny pojem práva Európskej únie?
 2. a) Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, aké všeobecné definičné znaky musí mať súd štátu, ktorý môže na podnet dotknutej osoby prejednať jej vec týkajúcu sa rozhodnutia vydaného iným orgánom než súdom (správnym orgánom), aby mohol byť označený za „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia?
b) Je možné považovať rakúsky nezávislý správny senát (Unabhängiger Verwaltungssenat) za „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia?
c) Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, má príslušný orgán vykonávajúceho štátu vykladať pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia podľa práva štátu, ktorého orgán rozhodnutie v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia vydal, alebo podľa práva štátu, ktorý rozhoduje o uznaní a výkone takéhoto rozhodnutia?
 3. Je „možnosť, aby sa prípad prejednal“ pred „súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ podľa článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia zachovaná aj v prípade, keď dotknutá osoba nemôže dosiahnuť prejednanie veci pred „súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ priamo, ale musí najprv napadnúť rozhodnutie iného orgánu než súdu (správneho orgánu) opravným prostriedkom, v dôsledku ktorého podania sa rozhodnutie tohto orgánu stane neúčinným, dôjde k začatiu riadneho konania pred tým istým orgánom a až proti jeho rozhodnutiu v tomto riadnom konaní možno podať odvolanie, o ktorom rozhoduje „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“?

Je potrebné v súvislosti so zachovaním „možnosti, aby sa prípad prejednal“ riešiť aj otázky, či opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“, má povahu riadneho opravného prostriedku (teda opravného prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu) alebo mimoriadneho opravného prostriedku (teda opravného prostriedku proti právoplatnému rozhodnutiu) a či „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ je na základe tohto opravného prostriedku oprávnený preskúmať vec v plnom rozsahu po skutkovej, ako aj po právnej stránke?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke a druhej otázke písm. a) a písm. b)

- 24 Svojou prvou otázkou a druhou otázkou písm. a) a b), ktoré sa musia preskúmať spolu, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia má vykladať ako autonómny pojem práva Európskej únie a ak je odpoveď kladná, aké sú relevantné kritériá z tohto hľadiska. Tiež sa pýta, či tomuto pojmu zodpovedá Unabhängiger Verwaltungssenat.
- 25 V tejto suvlosti je potrebné spresniť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí holandská a švédka vláda a v súlade s tým, čo tvrdí generálna advokátka v bode 45 svojich návrhov, pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ nemožno ponechať na posúdenie kadeho členského štátu.
- 26 Z potreby jednotného uplatňovania práva Únie totiž vyplýva, že keďže článok 1 písm. a) bod iii) rámcového rozhodnutia neobsahuje žiadny odkaz na právo členských štátov, pokiaľ ide o pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“, ktorý je rozhodujúci pre určenie rozsahu pôsobnosti rámcového rozhodnutia, vyžaduje sa v celej Únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri analogicky rozsudok zo 17. júla 2008, Kozłowski, C-66/08, Zb. s. I-6041, body 41 a 42, ako aj zo 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, Zb. s. I-11477, bod 38).
- 27 Ako to vyplýva predovšetkým z článkov 1 a 6, ako aj z odôvodnení 1 a 2 rámcového rozhodnutia, jeho cieľom je vytvoriť účinný cezhraničný mechanizmus vzájomného uznávania a výkonu právoplatných rozhodnutí, ktorými sa ukladajú peňažné sankcie fyzickej alebo právnickej osobe v dôsledku dopustenia sa niektorého z trestných činov či priestupkov vymenovaných v článku 5.
- 28 Ak osvedčenie uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutia, ktoré je pripojené k rozhodnutiu o uložení peňažnej sankcie, vedie k domnienke možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 ZEÚ, môžu príslušné orgány vykonávacieho štátu odmietnuť uznanie a výkon takéhoto rozhodnutia, ak sú dané dôvody pre odmietnutie uznania a výkonu vymenované v článku 7 ods.1 a 2 rámcového rozhodnutia a taktiež na základe jeho článku 20 ods. 3.
- 29 Pri zohľadnení skutočnosti, že zásada vzájomného uznávania, na ktorej stojí celý systém rámcového rozhodnutia, podľa jeho článku 6 znamená, že členské štáty sú v zásade povinné uznať rozhodnutie požadujúce peňažnú sankciu, ktoré bolo zaslané v súlade s článkom 4, bez toho, aby boli požadované akékoľvek ďalšie náležitosti, a bezodkladne prijímú všetky potrebné opatrenia na jeho výkon, musia sa dôvody odmietnutia uznania alebo výkonu takéhoto rozhodnutia vykladať reštriktívne (pozri analogicky rozsudok z 29. januára 2013, Radu, C-396/11, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 30 Takýto výklad sa má uplatniť tým skôr, že vzájomná dôvera medzi členskými štátmi, ktorá je základným kameňom súdnej spolupráce v Únii, je spojená s príslušnými zárukami. V tomto zmysle je potrebné zdôrazniť, že podľa článku 20 ods. 8 rámcového rozhodnutia členský štát, ktorý počas kalendárneho roka uplatnil článok 7 ods. 3 rámcového rozhodnutia, je povinný informovať na začiatku nasledujúceho roka Radu a Komisiu o prípadoch, v ktorých sa uplatnili dôvody odmietnutia uznania alebo výkonu rozhodnutia, uvedené v tomto ustanovení.
- 31 Ak má príslušný orgán vykonávajúceho štátu pochybnosti o tom, či sú splnené vyššie uvedené podmienky na uznanie rozhodnutia o uložení peňažnej sankcie v určitom konkrétnom prípade, môže príslušný orgán štátu pôvodu požiadať o poskytnutie ďalších informácií a následne vyvodíť všetky dsledky z posúdenia, ktoré vo svojej odpovedi vykonal tento naposledy uvedený orgán [pozri v tomto

zmysle, pokiaľ ide o rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 19), rozsudok Mantello, už citovaný, bod 50].

- 32 V tomto kontexte právnej úpravy na účely výkladu pojmu „súd“, ktorý sa nachádza v článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia je potrebné vychádzať z kritérií, ktoré stanovil Súdny dvor pre posúdenie toho, či je vnútroštátny orgán svojou povahou „súd“ v zmysle článku 267 ZFEÚ. V tomto zmysle podľa ustálenej judikatúry berie Súdny dvor do úvahy ako celok všetky také skutočnosti, akými sú právne postavenie orgánu, jeho pôsobenie, záväzný charakter jeho právnych aktov, kontradiktórna povaha konania, použitie právnych predpisov orgánom, ako aj jeho nezávislosť (pozri analogicky rozsudok zo 14. júna 2011, Miles a i., C-196/09, Zb. s. I-5105, bod 37, ako aj citovanú judikatúru).
- 33 Pokiaľ ide o pojem „príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“, je pravda, že rámcové rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 31 ods. 1 písm. a) EÚ a článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ v rámci súdnej spolupráce v trestných veciach.
- 34 No v zmysle jeho článku 5 ods. 1 zahŕňa rozsah pôsobnosti rámcového rozhodnutia delikty týkajúce sa „správania porušujúceho pravidiel cestnej premávky“. Tieto delikty nie sú predmetom jednotného zaobchádzania v rôznych členských štátoch Európskej únie, pretože niektoré členské štáty ich kvalifikujú ako správne delikty, zatiaľ čo iné ich považujú za trestné činy.
- 35 Z toho vyplýva, že na účely zabezpečenia potrebného účinku rámcového rozhodnutia je potrebné podať taký výklad pojmu „ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“, pri ktorom nebude určujúce, ako členské štáty delikt kvalifikujú.
- 36 Na to je potrebné, aby konanie pred príslušným súdom v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia naplnilo podstatné znaky trestného konania, pričom sa však nevyžaduje, aby bol tento súd príslušný výlučne v trestných veciach.
- 37 Na určenie, či za okolností, aké sú v konaní vo veci samej, je možné považovať Unabhängiger Verwaltungssenat za súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach v zmysle rámcového rozhodnutia, je potrebné uskutočniť široké posúdenie niekoľkých objektívnych faktorov, ktorými sa tento orgán a jeho fungovanie vyznačuje.
- 38 V tejto súvislosti je potrebné najprv pripomenúť, ako správne zdôrazňuje vnútroštátny súd, že Súdny dvor už rozhodol, že taký orgán, ako je Unabhängiger Verwaltungssenat, má všetky znaky požadované na to, aby sa mu uznalo postavenie súdu v zmysle článku 267 ZFEÚ (rozsudok zo 4. marca 1999, HI, C-258/97, Zb. s. I-1405, bod 18).
- 39 Ako ďalej vyplýva z informácií poskytnutých rakúskou vládou v jej písomných a ústnych pripomienkach, hoci je Unabhängiger Verwaltungssenat formálne zriadený ako nezávislý správny orgán podľa § 51 ods. 1 VStG, je okrem iného príslušný rozhodovať o odvolaní v oblasti správnych deliktov, kam patria aj dopravné priestupky. V konaní o tomto opravnom prostriedku, ktorý má odkladný účinok, má neobmedzenú súdnu právomoc, konanie má trestnoprávnu povahu a musia sa v ňom dodržiavať zodpovedajúce procesné záruky z oblasti trestného práva.
- 40 Z tohto dôvodu je potrebné pripomenúť, že medzi uplatniteľné procesné záruky patrí okrem iného zásada *nulla poena sine lege* stanovená v § 1 VStG, zásada trestnosti iba za predpokladu pričítanosti a dosiahnutia veku trestnej zodpovednosti upravená v § 3 a 4 VStG a zásada primeranosti sankcie vzhľadom na zodpovednosť a skutkové okolnosti, upravená v § 19 VStG.
- 41 Je preto potrebné kvalifikovať Unabhängiger Verwaltungssenat ako „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ v zmysle článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia.

- 42 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné na prvú otázku a druhú otázku písm. a) a b) odpovedať v tom zmysle, že pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ uvedený v článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia predstavuje autonómny pojem práva Európskej únie a má sa vykladať v tom zmysle, že pod neho spadá každý súd, ktorý uplatňuje konanie, ktoré napĺňa základné znaky trestného konania. Unabhängiger Verwaltungssenat tieto kritériá spĺňa, a preto je potrebné sa naň pozerať tak, že spadá pod uvedený pojem.
- 43 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku a na druhú otázku písm. a) a b) nie je na druhú otázku písm. c) potrebné odpovedať.

O tretej otázke

- 44 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 1 písm. a) bod iii) rámcového rozhodnutia má vykladať v tom zmysle, že sa určitá osoba má považovať za osobu, ktorá mala možnosť, aby sa jej prípad prejednal pred súdom príslušným rozhodovať predovšetkým v trestných veciach aj v prípade, ak sa pred podaním opravného prostriedku na súd musí uskutočniť predchádzajúce správne konanie, a či sú povaha a rozsah preskúmania príslušným súdom v tomto smere rozhodujúce pre uznanie a výkon rozhodnutia o peňažných sankciách.
- 45 Po prvé, pokiaľ ide o otázku, či je právo na súdne konanie garantované bez ohľadu na povinnosť uskutočniť najprv správne konanie, než sa vec prejedná pred súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach, v zmysle rámcového rozhodnutia, je potrebné zdôrazniť, ako to spravil vnútroštátny súd a všetky osoby zúčastnené na konaní, ktoré predložili Súdnemu dvoru pripomienky, že článok 1 písm. a) bod iii) rámcového rozhodnutia nevyžaduje, aby existovala možnosť predložiť vec takémuto súdu priamo.
- 46 Rámcové rozhodnutie sa totiž vzťahuje aj na peňažné sankcie uložené správnymi orgánmi. Preto, ako správne zdôrazňuje holandská vláda, je možné v závislosti od osobitostí súdnych systémov členských štátov požadovať, aby najprv prebehla fáza správneho konania. Prístup k súdu, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach v zmysle rámcového rozhodnutia, však nesmie podliehať podmienkam, ktoré ho znemožňujú alebo nadmerne zaťažujú (pozri analogicky rozsudok z 28. júla 2011, Samba Diouf, C-69/10, Zb. s. I-7151, bod 57).
- 47 Po druhé, pokiaľ ide o rozsah a povahu preskúmania uskutočneného súdom, ktorému sa vec môže predložiť, uvedený súd musí byť v plnej miere príslušný preskúmať vec po právnej aj skutkovej stránke, predovšetkým musí mať možnosť posúdiť dôkazy a určiť na ich základe zodpovednosť dotknutej osoby a primeranosť trestu.
- 48 Po tretie, skutočnosť, že dotknutá osoba nepodala opravný prostriedok a že teda rozhodnutie o predmetnej peňažnej sankcii nadobudlo právoplatnosť, nemá vplyv na uplatnenie článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia, lebo podľa tohto ustanovenia stačí, že dotknutá osoba „mala možnosť“, aby sa jej prípad prejednal pred súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach.
- 49 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné odpovedať na tretiu prejudiciálnu otázku tak, že článok 1 písm. a) bod iii) rámcového rozhodnutia sa má vykladať v tom zmysle, že určitá osoba sa musí považovať za osobu, ktorá mala možnosť, aby sa jej prípad prejednal pred súdom príslušným rozhodovať predovšetkým v trestných veciach aj v prípade, ak sa pred podaním opravného prostriedku na súd musí uskutočniť predchádzajúce správne konanie. Takýto súd musí mať neobmedzenú právomoc na preskúmanie veci po právnej aj skutkovej stránke.

O trovách

⁵⁰ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

- 1. Pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ uvedený v článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, predstavuje autonómny pojem práva Európskej únie a má sa vykladať v tom zmysle, že pod neho spadá každý súd, ktorý uplatňuje konanie napĺňajúce základné znaky trestného konania. Unabhängiger Verwaltungssenat in der Ländern (Rakúsko) splna tieto kritériá, a preto je potrebné sa na pozeráť tak, že spadá pod uvedený pojem.**
- 2. Článok 1 písm. a) bod iii) rámcového rozhodnutia 2005/214, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa má vykladať v tom zmysle, že určitá osoba sa musí považovať za osobu, ktorá mala možnosť, aby sa jej prípad prejednal pred súdom príslušným rozhodovať predovšetkým v trestných veciach aj v prípade, ak sa pred podaním opravného prostriedku na súd musí uskutočniť predchadzajuce správne konanie. Takýto súd musí mať neobmedzenú právomoc na preskúmanie veci po právnej aj skutkovej stránke.**

Podpisy